

РЕШЕНИЕ

№ 344

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8151** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Дочева и партньори“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез адв. И. А. М. срещу мълчалив отказ на служител на общинска администрация в Столична община-район „С.“ за отписване на публични общински вземания, погасени по давност на осн. чл.173 вр. чл.171 ДОПК по искане № ДСЛ23-ТД26-3/03.07.2023г., потвърден с писмо от директора на дирекция „Общински приходи“ в СО – район „С.“ от 26.07.2023г.

В жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт. Подателят ѝ твърди неправилно приложение на материалния закон и нарушаване на основните принципи по установяване на данъчни задължения. Позовава се на изтекла погасителна давност. Иска се отмяна на акта.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът – Директорът на дирекция "Общински приходи" в СО, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, излага становище за неоснователност и недоказаност на същата, моли съда да я остави без уважение, и да присъди в полза на СО юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, прие за установено следното:

С Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК №

20578-1/28.09.2020г., издаден от орган по приходите в отдел "Общински приходи-С." са установени задължения за данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци на жалбоподателя за периода 01.01.2015г. – 31.12.2019г. Актът е изпратен за връчване чрез системата за сигурно електронно връчване(ССЕВ) на дружеството с писмо изх.№ ДСЛ23-ТД26-2/1/02.03.2023г., но писмото се е върнало с отбелязване „не е връчено“.

Приложени са два броя протоколи от 26.06.2023г. и 03.07.2023г. за посещение на адрес и съобщение по реда на чл.32 ДОПК за връчване на процесния акт. Също така, съобщението по чл.32 ДОПК е поставено на дата 25.07.2023г. и свалено на 09.08.2023г., след изтичане на 14-дневния срок.

От жалбоподателя е подадено Искане 4108229/03.07.2023г. в деловодството на СО-район „С.“, регистрирано в системата за сигурно електронно връчване с № ДСЛ23-ТД26-3/03.07.2023г. за отписването на погасени по давност публични общински вземания, в частност за задължения за такса битови отпадъци(ТБО) за периода 01.01.2014г.-31.12.2017г. посочен е размера на главницата и лихвите по години.

Не е спорно, че във връзка с искане от 07.02.2023г. са отписани по давност задълженията за ТБО за 2014г., поради което същите не са предмет на настоящето производство.

Подадена е жалба рег.№ ДСЛ23-ТД26-3-/1/19.07.2023г. от жалбоподателя срещу мълчаливия отказ на служител в „Общински приходи – С.“ СО за отписване на публични общински вземания, погасени по давност на осн. чл.173 във вр. чл.171 от ДОПК по искането от 03.07.2023г.

С писмо №ДСЛ23-ТД26-3-/4/от 26.07.2023г. директорът на дирекция „Общински приходи“СО изразява становище, че публичните общински вземания, установени с Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № 20578-1/28.09.2020г. не са погасени по давност, тъй като съгл. чл.172, ал.2, изр. първо от ДОПК, давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудителното изпълнение.

По делото беше изслушана съдебна компютърно-техническа експертиза, която даде заключение по задачите, поставени от жалбоподателя, свързани с достоверността на датата на отразяване в софтуерната деловодна система на Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № 20578-1/28.09.2020г. След извършена проверка вещото лице дава категорично заключение, че софтуерната деловодна система използвана от Дирекция „Общински приходи“ към СО не позволява да бъдат въвеждани актове със задна дата, като Актът за първи път е въведен в деловодната система на 28.09.2020г. в 9ч. и 30 мин.

Съдът кредитира заключението като обективно и компетентно изготвено.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорването, като направено в законово установения срок от легитимирано лице, за което актът е неблагоприятен и против акт, подлежащ на съдебно обжалване(чл.268 вр. чл.267, ал.2, т.4 ДОПК) и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Задълженията за данък върху недвижимите имоти и за такса за битови отпадъци представляват публични общински вземания, изрично регламентирани в чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ДОПК, вр. с чл. 1, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1 б. "а" от ЗМДТ. По аргумент от

чл. 162, ал. 2, т. 9 като публични общински вземания следва да се определят и лихвите за забава плащането на посочените общински вземания за ДНИ и ТБО. В разпоредбата на чл. 166, ал. 1 от ДОПК е предвидено че установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Относно вземанията за данък върху недвижимите имоти (местен данък по см. на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ЗМДТ) и за такса за битови отпадъци, приложимият ред е регламентиран в ДОПК. Съгласно чл. 4, ал. 1 и чл. 9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Съгласно чл. 4, ал. 3, вр. с ал. 4 от ЗМДТ в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета имат правата и задълженията на органи по приходите, а в ал. 5 е предвидено че ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощия на териториален директор, вкл. предвидените в чл. 107, ал. 4 от ДОПК.

Всъщност, жалбоподателят не оспорва наличието на материалноправно основание за заплащане на ТБО за процесния имот и за посочения в искането и АУЗД период. Спорните по делото въпроси се свеждат до това, погасени ли са по давност установените задължения за ТБО, антидатиран ли е процесният АУЗД и може ли той да бъде противопоставен на жалбоподателя преди да му бъде връчен. Жалбоподателят твърди, че актът му е връчен едва на 26.07.2023г. – след изтичане на погасителната давност(за задълженията посочени в искането), като не споделя твърдението на ответника, че с издаване на акта давността е била прекъсната.

Съдът намира това оплакване на жалбоподателя за неоснователно. Датата на издаване на процесния АУЗД се установява от представените по делото писмени доказателства и заключението по назначената съдебна експертиза. Безспорно се установява, че Актът за първи път е въведен в деловодната система на ответника на 28.09.2020г. в 9ч. и 30 мин. А обстоятелството че АУЗД е бил връчен на дружеството близо три години след издаването му не може да обоснове извод за неговото антидатиране.

Правилен е и изводът на решаващия орган, че публичните задължения на дружеството, установени с посочения АУЗД г. и в частност периода на искането, не са погасени по давност. Съгласно правилото на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания, каквито са и тези за данъци и такси, се погасяват с изтичане на пет годишен срок, който тече от първи януари на годината, следваща тази, през която е трябвало да се платят задълженията, освен ако в закон е визиран по-кратък срок, като в случая друг, по-кратък срок не е установен. Както данъчното задължение за ДНИ, така и това за такса битови отпадъци са периодични и заплащането им е дължимо за годината, за която се отнасят. Съгласно чл. 60 от ЗМДТ, данъкът се заплаща всяка година на две равни вноски или еднократно. Таксата за битови отпадъци подлежи на плащане на две равни вноски в срок до 30 юни и до 31 октомври на годината за която е дължима. Давността по чл. 171, ал. 1 ДОПК за най-старите по време задължения, установени с Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № 20578-1/28.09.2020г. – тези за ТБО за 2015г. е започнала да тече на 01.01.2016г. и същите биха се погасили с изтичането на 2020г., освен ако не са налице основания за спиране или прекъсване на погасителната давност.

Съгласно чл. 172, ал. 2 от ДОПК давността се прекъсва с издаване на акта за установяване на публичното вземане. В случая такъв акт е издаден на 28.09.2020г.,

към която дата давностният срок е прекъснат, а обстоятелството, че АУЗД № № 20578-1/28.09.2020г. е връчен на жалбоподателя на 26.07.2023г. не може да доведе до извод за погасяване на публичното задължение на жалбоподателя, тъй като още преди изтичането на давността, давностният срок е бил прекъснат. От прекъсването на давността започва да тече нова давност (чл. 172, ал. 3 от ДОПК). В този смисъл е и решение №12571 от 12.10.2020г. на ВАС по адм.дело №3275/2020г.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК, всички публични вземания се погасяват с изтичане на 10 годишен давностен срок, независимо от спирането или прекъсването на давността. За задълженията на жалбоподателя за ТБО за периода 2015-2017г., 10-годишният давностен срок не е изтекъл и следователно към настоящия момент вземането не е погасено по давност.

Задълженията за 2014г. са отписани с Протокол №[ЕГН]/12.07.2023г. от орган по приходите в отдел „О. приходи – С.“ въз основа на искане с вх.№ ДСЛ23-ТД26-2/07.02.2023г. на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, като не е уважил жалбата и възражението за изтекла погасителна давност по отношение на задълженията на дружеството за периода 2015-2017г., административният орган правилно е приложил материалния закон.

Така мотивиран и на основание чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Дочева и партньори“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез адв. И. А. М. срещу мълчалив отказ на служител на общинска администрация в Столична община-район „С.“ за отписване на публични общински вземания за ТБО, като погасени по давност на осн. чл.173 вр. чл.171 ДОПК по Искане № ДСЛ23-ТД26-3/03.07.2023г., потвърден с писмо № ДСЛ23-ТД26-3-4/26.07.2023г. на директора на дирекция „Общински приходи“ в СО . Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: